

Ἡ Νοτ. Ἀφρική, ἡ Κύπρος, ἡ Ἰσπανία καὶ ἡ Ἀργεντινὴ, παράγουσαι περιορισμένως ἐκάστη ποσότητος σταφίδων, κέκτηνται δευτερεύουσαν ἐμπορικὴν σημασίαν.

Ἡ πρὸς σταφιδοποίησιν χρησιμοποιουμένη ποσότης νωπῶν σταφυλῶν εἶναι σχετικῶς μικρά, ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν χρησιμοποιουμένην πρὸς οἰνοποίησιν. Ὑπολογίζεται ὅτι ἡ χρησιμοποιουμένη ἐτησίως ποσότης νωπῶν σταφυλῶν διὰ τὴν παρασκευὴν σταφίδων εἶναι τῆς τάξεως τῶν 2 ἑκατομ. τόννων.

Εἶναι αὐτονόητον ὅτι ἅπασαι αἱ προαναφερθεῖσαι σταφιδοπαραγωγοὶ χώραι τυγχάνουν συγχρόνως καὶ ἐξαγωγεῖς σταφίδων, τῶν ἐτησίων ἐξαγωγῶν ἐξ ἁπασῶν τῶν χωρῶν τούτων ὑπερβαίνουσῶν τὸ ἕμισυ τοῦ συνολικοῦ ὄγκου τῆς παγκοσμίου παραγωγῆς.

Αἱ μεγαλύτεραι εἰσαγωγεῖς σταφίδων χώραι εἶναι, κατὰ σειρᾶν, τὸ Ἦνωμ. Βασίλειον, ἡ Δυτ. Γερμανία, ὁ Καναδάς, ἡ Ὀλλανδία καὶ ἐσχάτως ἡ Σοβιετ. Ἐνωσις.

Π α γ κ ό σ μ ι ο ς Π α ρ α γ ω γ ῆ

α) Σουλτανίνας καὶ Ἀπεξηραμέναι σταφυλαὶ (Ραϊζίνες)

Τὸ ὕψος τῆς παγκοσμίου παραγωγῆς τοῦ ἐν ἐπικεφαλίδι εἶδους σταφίδων κατὰ τὸ ἔτος 1957, ἀνελοῦσας εἰς 424,2 χιλιάδας μετρ. τόννους, ὑπῆρξε κατὰ 8,2 οἰο χαμηλότερον τῆς τοῦ προηγούμενου ἔτους. Ἡ σημειωθείσα μείωσις εἰς τὴν παραγωγὴν Σουλτανινῶν καὶ Ραϊζίνες ὀφείλεται εἰς τὰς μειωμένας ἐσοδείας τῶν Ἦνωμ. Πολιτειῶν καὶ τῆς Τουρκίας. Καθ' ὅσον ἀπορῶν τὴν τελευταίαν, ἡ κατὰ 50 οἰο πτώσις τῆς παραγωγῆς ἐλάχιστα ἐπῆρσε τὰς ἐξαγωγὰς τῆς, καὶ τοῦτο λόγῳ τῆς ὑπάρξεως μεγάλων ἀποθεμάτων ἐκ τῆς ὑψηλοτάτης ἐσοδείας τοῦ προηγούμενου ἔτους. Μολονότι αἱ

ἐσοδεῖαι Σουλτανίνας τῆς Αὐστραλίας καὶ τῆς Ἑλλάδος ὑπῆρξαν κατὰ 50 οἰο, περίπου, ἀνώτεραι, ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς τοῦ προηγούμενου ἔτους, ἡ αἰξήσις αὕτη τούτων δὲν ἠδυνήθη ν' ἀντισταθμίση τὴν πτώσιν τῶν ἐσοδεῶν Η Π.Α. καὶ Τουρκίας.

β) Κορινθιακὴ Σταφίς

Ἀμφότεραι αἱ ἐσοδεῖαι κορινθιακῆς, ἐλληνικῆς καὶ αὐστραλιανῆς, ἐσημείωσαν πτώσιν οὕτω, ἡ παγκόσμιος παραγωγὴ κορινθιακῆς κατὰ τὸ ἔτος 1957 ὑπῆρξε χαμηλότερα τῆς τοῦ προηγούμενου ἔτους κατὰ 10 οἰο, ἀνελοῦσα εἰς 97, 2 χιλιάδας μετρ. τόννους.

Π α γ κ ό σ μ ι ο ν Σ τ α φ ι δ ι κ ό ν Ἐ μ π ό ρ ι ο ν

α) Ἐξαγωγαὶ

Αἱ ἐντὸς τοῦ σταφιδικοῦ ἔτους 1957)58 γενόμεναι παρὰ τῶν παραγωγικῶν χωρῶν ἀποστολαὶ σταφίδων, παντὸς εἶδους, εἰς τὴν διεθνή καταναλωτικὴν ἀγοράν, ὑπῆρξαν αἱ ὀγκωδέστεραι τῆς τελευταίας πενταετίας, ὑπερβᾶσαι τὰς τοῦ προηγούμενου ἔτους κατὰ 10 οἰο, περίπου, ἀνελοῦσαι εἰς 341,5 μ. τον., ἐναντι 306,6 τῆς προηγούμενης ἐξαγωγικῆς περιόδου.

Αἱ δι' ἐκάστην τῶν δύο κυρίων κατηγοριῶν σταφίδων ἐξαγωγῶν, ἔχουν ὡς ἀκολουθως: αἱ ἐξαγωγαὶ Σουλτανινῶν καὶ Ραϊζίνες ἐξ ὅλων τῶν παραγωγικῶν τῶν Χωρῶν, κατὰ τὸ σταφιδικόν ἔτος 1957)58, συμποσομεναί εἰς 269,5 χιλ. τόννους, ὑπῆρξαν ὑψηλότεραι, τόσο ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς τῶν μεταπολεμικῶν ἐτῶν, ὅσον καὶ πρὸς τὰς τοῦ ἔτους 1938· ἐπίσης ὑψηλότεραι ὑπῆρξαν, ἂν καὶ εἰς χαμηλότερον ποσοστὸν (2 οἰο) καὶ αἱ ἐξαγωγαὶ Κορινθιακῆς σταφίδος κατὰ τὸ σταφιδικόν ἔτος 1957)58 ἐν

στίεσι πρὸς τὰς τοῦ προηγούμενου ἔτους. Αἱ ἐξαγωγαὶ κορινθιακῆς σταφίδος κατὰ τὸ ὑπὸ θεώρησιν ἔτος, ἀνελοῦσαι εἰς 78,8 χιλιάδας τόννους, ὑπῆρξαν αἱ δευτεραὶ εἰς ὕψος τῆς τελευταίας πενταετίας, ὑστερήσασαι μόνον τῆς τοῦ ἔτους 1954)55.

Ἐκ τῆς μελέτης τῶν στατιστικῶν στοιχείων συνάγονται τὰ ἑξῆς:

1) Ὅτι ἡ Αὐστραλία ἐξάγει ὀλόκληρον τὴν πρὸς ἐξαγωγὴν διαθέσιμον ποσότητα τῆς παραγωγῆς σουλτανινῶν καὶ κορινθιακῆς εἰς τὰς χώρας τῆς Βρετανικῆς Κοινοπολιτείας (Ἦνωμ. Βασίλειον, Καναδᾶν, Ν. Ζηλανδίαν).

2) Ὅτι αἱ Η Π.Α. ἐξάγουν τὸ μεγαλύτερον μέρος τῶν πλεονασμάτων τῆς παραγωγῆς τῶν εἰς τὸ Ἦνωμένον Βασίλειον, τὸν Καναδᾶν, τὴν Σουηδίαν καὶ ἄλλας τινὰς Εὐρωπαϊκὰς Χώρας.

3) Ὅτι ἡ Τουρκία ἐξάγει τὴν σουλτανινᾶν τῆς εἰς τὸ Ἦνωμ. Βασίλειον, Ἰταλίαν, Δ. Γερμανίαν, Βέλγιον, Σοβ. Ἐνωσιν, ὡς καὶ εἰς πλεῖστας ἄλλας Χώρας τῆς Εὐρώπης, ἡ